

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.2/2022. számú ügyben Szegeden, 2022. március 24. napján tartott fellebbezési tanácsülés alapján meghozta a 6. sorszámu

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt terheltl ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2021. október 21. napján kihirdetett *I.B.1005/2021/II.* számú ítéletének Terheltl III. rendű vádlottra vonatkozó részét

megváltoztatja:

Terheltl III. rendű vádlott cselekményét garázdaság büntettének [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és e) pont] *minősíti.*

Terheltl III. rendű vádlott büntetésének kiszabására vonatkozó rendelkezést *mellőzi.*

Terheltl III. rendű vádlottat *2 (kettő) évre próbára bocsátja.*

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek Terheltl III. rendű vádlottra vonatkozó részét *helybenhagyja.*

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Terheltl III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntettében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és e) pont]. Ezért a III. r. vádlottat 8 hónap szabadságvesztésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy annak végrehajtása esetén a III. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetés

kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Kötelezte a III. r. vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A törvényszék ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyészség Terheltl III. r. vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítása, az ügyészség mértékes indítványával egyező mértékű szabadságvesztés kiszabása érdekében. Fellebbezett továbbá a III. r. vádlott és védője a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése érdekében.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.329/2021/7. számú indítványában Terheltl III. r. vádlott terhére bejelentett ügyészségi fellebbezést azzal a pontosítással tartotta fenn, hogy a III. r. vádlott önálló tette a garázdaság büntettének, így mellőzte a társtetteség mint súlyosító körülmény megállapítására tett észrevételt, valamint indítványozta, hogy az ítéltábla mellőzze a középértékes büntetés kiszabására vonatkozó részt. A védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések alaposak.

[5] Mivel a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés tartama ellen irányult, ezért korlátozott felülbírálatnak volt helye, s a másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A korlátozott felülbírálat alapján azonban a Be. 590. § (5) bekezdésének a), b), c) és d) pontjaira, valamint ugyanezen szakasz (7) bekezdésére figyelemmel a felülbírálat kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdés alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Vizsgálta továbbá az ítéltábla a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést és a bűncselekmény minősítését. Ennek során figyelemmel volt a Be. 606. § (3) bekezdésében írt azon rendelkezésre is, amely szerint amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[6] Ennek során azt állapította meg az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[7] Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok alapvető megtartásával fogadta el – helyesen az 1.B.1005/2021/III. számú végzésével – Terheltl III. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát, amely alapján a vádirati tényállással – az érdemét tekintve – azonos ítéleti tényállást állapított meg.

[8] A törvényszék által megállapított tényállás a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[9] A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett Terheltl III. r. vádlott bűnösségére, és a III. r. vádlott által elkövetett bűncselekményt - bár a vádirattal egyezően minősítette -, az az elkövetői alakzat tekintetében téves volt és a bűncselekmény minősítésének a jogi indokolása is kiegészítésre szorult.

[10] A garázdaság bűncselekményének – amennyiben más bűncselekmény nem valósul meg – elkövetési magatartása a kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartás tanúsítása. A bűncselekmény megvalósulásának további feltétele, hogy az elkövetési magatartás alkalmas legyen arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen. A garázdasághoz megkívánt kihívó közösségellenesség akkor állapítható meg, ha a terhelt az együttélés szabályainak leplezetlen, gátlástalan semmibe vételével valósítja meg cselekményét (BH2007. 283.). Nem tévedett a törvényszék, amikor azt állapította meg, hogy mindezen ismérveket a Terheltl III. r. vádlott magatartása objektíve kimerítette.

[11] A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 459. § (1) bekezdés 3. pontja alapján amennyiben az elkövetésben legalább három személy vesz részt, csoportosan követik el a bűncselekményt. Csoportosan elkövetettnek minősül a bűncselekmény, ha három vagy több személy a bűncselekmény helyszínén vagy annak közelében tettesként (társtettesként), illetve – a tettes, társtettes mellett – részesként: bűnsegédként vagy önállóan nem értékelhető bűnsegédi magatartást is kifejtő felbújtóként vesz részt a bűncselekmény elkövetésében. A garázdaság akkor is csoportosan elkövetettnek minősül, ha három vagy több személy nem egymást támogatva, hanem egymással szemben állva valósítják meg a bűncselekményt (Kúria 2/2000. BJE, 4/2007. BJE). A jelen ügy tényállása alapján a bűncselekmény elkövetésében hárman vettek részt, a garázdaság tényállási elemeit együttes cselekvéssel, ugyanazon a helyszínen kimerítették. A III. r. vádlott társainak (az I. és a II. r. elítélteknek) a magatartása ugyanakkor a szubszidiaritásra tekintettel látszólagos alaki halmazatot képez az életveszélyt okozó testi sértés büntetével, amelyben a bűnösségük megállapításra került. Ez azonban a III. r. vádlott esetében a csoportosan elkövetettként történő minősítést nem zárja ki. Mindezek alapján nem tévedett a törvényszék, amikor a III. r. vádlott tekintetében a garázdaság büntetét csoportosan elkövetettnek minősítette.

[12] Helyesen minősítette a törvényszék Terheltl III. r. vádlott cselekményét nyilvános rendezvényen történt elkövetésnek is. A Btk. 459. § (1) bekezdés 24a) pontja értelmében nyilvános rendezvény a gyűlés kivételével olyan rendezvény, amely mindenki számára azonos feltételek mellett nyitva áll. Jelen ügyben a vádlottak – egy mindenki számára azonos feltételek mellett nyitva álló – szórakozóhelyen tartott disco rendezvény során, valamint a szórakozóhely előtt lévő területen valósították meg a terhükre rótt bűncselekményt, amely magatartásuk az ott tartózkodó személyekre hatást gyakorolt.

[13] Ugyanakkor tévedett a törvényszék, amikor a III. r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette.

[14] Az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, amely szerint a Btk. 13. § (3) bekezdésének definíciójából az következik, hogy a társtettesesség megállapításának törvényi feltétele, hogy a társtettesek mindegyike tényállásszerű cselekményt valósítson meg, azaz azonos törvényi tényállásba tartozó bűncselekményeket

valósítsanak meg. (BH1995. 197., BH2003. 468.). Amennyiben az elkövetők nem azonos törvényi tényállás alá tartozó bűncselekményt követnek el, mert az egyik elkövető szándéka az eredeti szándékot túllépi, amelynek folytán súlyosabb bűncselekmény törvényi tényállását valósítja meg (minőségi túllépés), akkor a közös alapcselekmény hiányában társtetteség nem jöhet létre.

[15] Tekintettel arra, hogy a három elkövető cselekményei különböző bűncselekmények alaptényállását valósították meg (az I. r. és a II. r. elítélt esetében nem állapítható meg a garázdaság bűncselekménye, az csak látszólag jött létre), közös bűncselekmény hiányában a másodfokú bíróság – osztva az ügyészégi álláspontot – mellőzte a III. r. vádlott tekintetében megállapított társtettesi elkövetői formát, s azáltal a cselekményt önálló tettesként elkövetettnek minősítette.

[16] Ami a büntetés kiszabásának felülvizsgálatát illeti, az ítéltábla mellőzte a súlyosító körülmények köréből a társas elkövetést, mivel az a III. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény súlyosabb minősítésének alapját képezte, és annak egyben súlyosító körülményként is történő figyelembevétele a kétszeri értékelés tilalmába ütközik. Mellőzte továbbá a garázda jellegű magatartások elszaporodottságára történő utalást, tekintettel arra, hogy olyan adat, amely azt alátámasztaná, nem állt rendelkezésre.

[17] Az elsőfokú bíróság helyesen utalt a III. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény büntetési tételkeretére, az irányadó törvényi középmértékre, valamint a Csongrád- Csanád Megyei Főügyészség 2.B.843/2021/15. számú vádiratában indítványozott büntetés mértékére. Mindezekre figyelemmel kellett a büntetés mértékét meghatároznia a törvényszéknek, így az ítéltábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség azon indítványát, hogy a másodfokú bíróság mellőzze a büntetés középmértékére való utalást.

[18] A másodfokú bíróság álláspontja szerint, figyelemmel a vádlott büntetlen előéletére, arra, hogy a bűncselekmény elkövetését az előkészítő ülésen beismerte és megbánta, vele szemben a büntetési célok büntetés kiszabása nélkül, intézkedés alkalmazásával is elérhetőek. Ezért a büntetés kiszabását mellőzte, és a III. r. vádlottat a Btk. 65. § (1) bekezdése alapján, a Btk. 65. § (3) bekezdése szerint meghatározott tartamra próbára bocsátotta.

[19] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az ügyészség által bejelentett fellebbezést alaptalannak, míg a Terheltl III. r. vádlott és védője által enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést alaposnak ítélte. Az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2022. március 24.

Dr. Mezölaki Erik

Dr. Halász Edina

Dr. Nagy Erzsébet

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.2/2022/6. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.1005/2021/11. számú ítéletének Terhelt1 III. r. vádlottra vonatkozó része a jelen ítéletben foglalt változtatással a mai napon jogerős.

Szeged, 2022. március 24.

Dr. Mezölaki Erik

a tanács elnöke